Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 15/10/2021 a les 14:30

Tramma: «La música m'ajuda i em cura l'ànima»

Conversem amb l'artista gironina sobre 'Voldria dir-te', el seu àlbum debut

Tramma | Arxiu

La vida i influències musicals de Marta Romeu són ben eclèctiques. Aquesta cantant gironina de 20 anys ha viscut tota la vida envoltada de tota mena de música: rock, soul, r'n'b, hip hop, reggae o rap, tant de Catalunya com d'arreu del món. Fa dos anys, **Tramma** ja va començar a oferir *jam sessions* i actuacions en petit format arreu de les comarques gironines per mostrar dalt de l'escenari l'estil personal que ha anat forjant al llarg dels anys. Avui, amb l'ajuda dels productors Jan Aygua i Elsxanchez, presenta el treball debut *Voldria dir-te* (Delirics, 2021) que, a més, estrenarà aquesta nit en directe a la Mirona de Salt. Parlem amb ella sobre el seu projecte musical i aquest nou àlbum.

Com van començar les ganes de fer música i d'iniciar un projecte musical?
Vaig començar a fer música amb 5 anys. Tocava el piano, però només peces clàssiques de conservatori. Més tard, em vaig decidir a tocar cançons d'artistes internacionals com **Michael Jackson** i **Adele**. I així va ser com vaig descobrir que m'agradava molt compondre i cantar. I d'aquesta voluntat de poder-me expressar i fer la meva música ha nascut *Voldria dir-te* (Delirics, 2021).

Com va sorgir la fusió entre estils de música negra com l'R'n'B i el soul amb estils urbans com el hip-hop i el rap?

Des de ben petita, sempre he escoltat una gran varietat d'estils musicals. Al llarg de la meva vida, he tingut diversos artistes preferits. De nou, **Michael Jackson** és dels referents més importants, però també he escoltat moltíssim **Sopa de Cabra**, **Bob Marley** o **Manolo Garcia**, per exemple, que són radicalment diferents entre ells. Una vegada, em van dir que la música que crees i compons és fruit de la que escoltes. I suposo que, inconscientment, és el que he acabat fent amb totes les meves cançons.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=w7K_D2_Kobk

Com treballeu els arranjaments amb el teu productor, Jan Aygua?

Bé, en realitat en Jan Aygua no ha estat l'únic que m'ha ajudat a produir el disc. En Koalekay (**31FAM**) i Elsxnchez també han participat en la producció i masterització del disc. El cert és que tots tres m'han ajudat molt! Les primeres cançons que vaig compondre consistien en agafar la guitarra i que després ells m'ajudessin a orientar-la cap als estils i les formes més adients. Però, ara, gràcies a estudiar música, tinc la capacitat de fer inicialment produccions de tipus demo amb sons midi i sàmplers i, al final, ells em guien amb la producció més tècnica, i poleixen bé els sons que volem buscar i aconseguir.

Aquestes frases en anglès que intercales a les teves cançons sovint deixen entreveure que has escoltat molta música urbana en anglès. És així?

Sí. Tot i que escolto molta música en català, els meus referents musicals més bèsties són en anglès, i suposo que han arrelat especialment en mi. Per exemple, **Lauren Hill** (cantant de **The Fugees**) és una de les cantants en les quals m'he emmirallat més. A part de rapejar molt bé, té un potencial de veu immens i m'agraden molt els seus versos i la seva forma d'expressar-los. En aquest sentit, crec que ella ha estat una de les principals influències en aquesta forma de crear les meves pròpies lletres.

I llavors perquè decideixes cantar en català si els teus principals referents canten en anglès?

He volgut fer aquest disc en català perquè considero necessari defensar la meva llengua en el context actual. Potser, més endavant, em plantejo cantar en anglès, però ara mateix crec que és important cantar i fer música en català.

Tramma Foto: Arxiu

LA MÚSICA COM A VEHICLE D'EXPRESSIÓ

Sovint, aquests estils urbans són un gran vehicle per a expressar-se a nivell personal. La música és per tu la forma més còmode d'expressar-se?

Jo he sigut molt poc partidària dels psicòlegs. No vull dir que no siguin útils i no t'ajudin, però jo mai no he acabat de fer-hi vincle. La meva teràpia per a expressar les emocions és fer música. Per exemple, amb una ruptura sentimental, em costa molt exterioritzar com em sento i què m'està passant. En canvi, si li poso música i lletra, i no en faig referència directa, per mi m'és molt més fàcil expressar-me. La música de **Tramma** és el meu vehicle d'expressió i la que m'ajuda i em cura l'ànima.

Només tractes sobre coses personals o la música també et serveix per fer-hi reflexió i crítica social?

Tot i que no tinc un posicionament polític definit i explícit, no m'agraden moltes de les coses que passen en l'àmbit social o polític. En el disc, no hi ha gaires posicionaments, però sí que em mullo en certes qüestions i intento reivindicar tot allò que crec necessari. Per exemple, "Il·legal" parla sobre obrir fronteres, la tasca de les ONGs, la immigració i com les promeses que oferim als immigrants no només no es compleixen, sinó que sovint reben un tracte injust.